

[Erhard Jakobsen]

mindre for andre. Det er det system, man anvender forskellige andre steder.

Der er ingen ordrer udefra. Det kan der ikke komme. Vi bestemmer i Danmark, hvordan vi vil fordele rigdom og fattigdom. Det har EF inntet at gøre med. Men vi er med i et samarbejde for at få noget ud af samarbejdet sammen med de andre. Derfor må vi selvfølgelig fornuftigvis lade være med at tage tre bilers pris for én bil og lade være med at være hysterisk med hensyn til sommerhuse og forskelligt andet. Det er ikke noget, EF beder os om eller tvinger os til. Det er bare noget, vi fornuftigvis selv må gøre, fordi de fleste af os er ret fornuftige mennesker.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg blev spurgt om regeringens holdning til forsvarspolitikken og forsvaret i de kommende år, styrkemål og rammer osv., og hr. Torben Lund refererede selv, hvad statsministeren sagde i sin åbningstale. Jeg kan citere efter hukommelsen. Statsministeren sagde, at det er vigtigt, at dansk forsvar ikke svækkes i disse år. Det var sætningen. Det sagde statsministeren på regeringens og på de tre folketingsgruppers vegne. Selvfølgelig. Ingen tvivl om det.

Jeg har valgt i mit indlæg i dag – og jeg har lagt mærke til, at andre ordførere har valgt den samme fremgangsmåde – ikke at sige så forfærdelig meget om sikkerhedspolitikken og ej heller om forsvarspolitikken. Det hænger selvfølgelig sammen med den indlysende kendsgerning, at grupperne har aftalt en bred udenrigspolitisk og sikkerhedspolitisk debat i den kommende tid, og at forsvarsministeren på regeringens vegne vil give en redegørelse her i Folketinget, så vidt jeg husker inden 1. november, og den vil selvfølgelig fremtræde som de tre regeringspartiers opfattelse af dansk forsvar.

Så sidder der i øvrigt en forsvarskommission for øjeblikket. Den er dårlig kommet i gang med sit arbejde. Skulle vi ikke også give den lidt tid til at rede ud, hvad det er for behov og opgaver, dansk forsvar har i de kommende år?

Så kom hr. Dohrmann på talerstolen og sagde, at tiden for skattelettelse nu snart måtte være inde. Hr. Dohrmann sagde, at vi har talt om det i mange år. Det er sandt. Men jeg sagde i min tale, hr. Dohrmann, at så snart der er et flertal i Folketinget, der vil følge regeringen i den offentlige udgiftspolitik for de kommende

år, som er skitseret af statsministeren, er egentlige nettoskattelettelse i sigte. Det interessante i denne forbindelse bliver, om Fremskridtspartiet er indstillet på at gå ind i et samarbejde om disse ting. Det forventer vi at Fremskridtspartiet er. Jeg kunne sætte datoen her i eftermiddag, hvis jeg kendte flertallet, og hvis jeg vidste, hvornår beslutningerne kunne træffes. Det ville være et flot signal. Men vi må nok lidt længere frem, hr. Dohrmann.

Så sagde hr. Gade noget om, hvem der har skylden. I de sidste 6 år måtte det være firkløverregeringen og nu KVR-regeringen. Jeg tænkte, om vi i debatten i dag kunne komme lidt ud over det niveau, at vi skal give hinanden skylden for, hvem der har ansvaret, og hvorfor det er gået, som det er, og hvorfor resultaterne ikke er kommet i et stærkere tempo. Vi kender regeringens politik de sidste 6 år, hvor Venstre har haft et medlemskab. Vi har lagt vore forslag frem. Vi har måttet gå på kompromis, men jeg synes ærligt talt, det er langt mere konstruktivt – som statsministeren prisværdigt gjorde i sin tale – at tage udgangspunkt i vores samfundsøkonomi, som den er. Helt ærligt, har vi i Folketinget tid og råd til at spille vores kræfter på at diskutere, hvad årsagerne er til hvad? Ville det ikke være langt bedre, at vi prioriterede vores tid sådan, at vi skitserede en sammenhængende økonomisk politik for de næste 4 år? Det var der idé i. Men hvis det skal være, kan jeg godt tage ansvaret, hr. Gade, for, at det er gået, som det er, eller at resultaterne ikke er gode nok.

Jeg tror, det var hr. Gade, der stillede spørgsmålet om, hvad det bliver nødvendigt at gøre vedrørende det indre marked. Hvad er det, vi taler om her? Vi taler om en debat, hvor Socialdemokratiet og SF ved enhver lejlighed siger, at ledigheden er for høj. Der skal gøres noget for beskæftigelsen. Der skal flere i arbejde. Hvad er det for noget? Det går den gale vej.

Her står vi over for et projekt, som handler om, at dansk erhvervsliv skal målrettes i højere grad på eksport, så vi kan få det størst mulige udbytte af den udfordring, der ligger i det indre marked, og så er det klart, at vi skal bringe os på niveau. Vi skal bringe os i en situation, hvor danske virksomheder ikke siger, at vi desværre ikke kan være med, for vi er stillet håbløst ulige i konkurrencen. Så siger jeg igen, at tiden ikke er til – som det blev gjort her fra talerstolen for lidt siden – at fumle med, om det nu er nødven-